

Palmladet

Ordförande har ordet

September 2018

Bästa Piña Palmeravän!

Hoppas ni alla haft en bra sommar. Värmen har slagit alla rekord och de flesta jag pratat med har längtat efter regn! Ja, det har verkligen varit en ovanlig sommar...

På facebook piña palmera ong och hemsidan pinapalmera.org hittar du aktuell information om livet i Zipolite. I detta Palmladet finns flera intressanta artiklar. Volontärer intervjuas och Flavia berättar om miljöarbetet på Piña. m.m. Läs och ta del av Piña Palmeras viktiga arbete.

Aktiviter och event under hösten 2018

Hösten blir fylld av nya aktiviteter och event. När kvällarna blir mörkare är det viktigt att umgås och ha trevligt tillsammans.

Skriv gärna in nedanstående datum redan nu för de aktiviteter som arrangeras både i **Stockholm** och **Göteborg**

16 sept	Stockholm.	M/S Vindhem kl 15-18.
23 sept	Göteborg	Föredrag, konstloppis, musik m.m. Restaurang Mexikanska Monarkin kl 15-17. Volontärer berättar
4-5 nov	Stockholm	Etnografiska Museet. Dia de los Muertos, ”De dödas dag”
28-30 nov	Stockholm	Saco studentmässan , yrkes-och utbildningsmessa , Stockholmsässan, Älvsjö

Hoppas få träffa dig på några av dessa sammankomster och event. Passa på och träffa nya och gamla medlemmar. Varmt Välkommen!

**Tack för att du tänker på Pina Palmera!
Ditt engagemang behövs så väl.**

Bästa hälsningar
Anita Nilsson Røjning, Ordförande
Föreningen Palmeras Vänner

Innehåll

- 2 Piña Palmeras miljöarbete
Annons: Palmeras Vänner bjuder in till fest... 16 sept i Stockholm
- 3 Intervju med Federica, volontär
- 4 Annons: Volontär i Mexico
23 sept i Göteborg
- 5 Samtal med Noe och de finska sjukgymnasterna
- 6 forts på samtal med Noe.....
- 7 Gåvolistan
- 8 Kontaktinformation

Medlemsavgift 2019

Beslutet om höjning av medlemsavgiften fr o m 1 jan 2019 togs på föreningens årsmöte i mars, 2018.

Medlemsavgiften blir 200 kr/pers/år i Föreningen Palmeras Vänner fr o m 2019

Föreningens medlemsavgifter skall täcka de administrativa omkostnaderna i Sverige. Som t ex bankavgifter, revisorarvode, medlemskap i ForumSyd och Svensk Insamlingskontroll, postbox, trycksaker, hemsidan, marknadsföring, styrelsens resor och olika former av aktiviteter och event.

Piña Palmeras miljöarbete

TEXT: Flavia Anáu, övergripande koordinatör på Piña Palmera

Översättning: Klara Stintzinger

Piña Palmera arbetar för att personer med funktionsnedsättningar ska få en bättre livskvalité, men glömmer inte omvärlden, byarna och miljön vi alla lever i. Som landsbygdskommun är det viktigt att veta att vi inte söker detsamma som städerna. Zipolite är en liten by med ett rikt hav och underbar natur. Dessa områden måste man vårda, så de som bor här också kan njuta och växa upp i en hälsosam miljö med mycket respekt för omgivningen.

Presidenten i Pochutla beslutade att bygga en bensinstation i ett av kvarteren i Zipolite. Omedelbart opponerade vi invånare oss mot detta förslag. Vi behöver inte någon bensinstation. Marken där man tänkte bygga ligger trehundra meter från ett mangroveträsk.

När det regnar tar vattnet med sig allt skräp ner i havet.

Jorden är mycket sandig och det blir alltid översvämningar.

En bensinstation kan skapa allvarliga miljöproblem och skada människorna som bor i närheten. Det är personer med och utan funktionsnedsättningar som bott länge i Zipolite. En del är födda här. Många finns bland oss som arbetar på Piña Palmera. Vi lyckades stoppa bygget genom att sprida information om riskerna, och vi gjorde också en anmälan till kontoret för Mänskliga Rättigheter i Oaxaca.

Det har nu bildats en grupp som driver aktioner för att ta tillbaka offentliga områden i Zipolite, till exempel parken. Man har aktiviteter och lekar för barnen och arbetar för att öka den ekologiska medvetenheten lite i taget. Vi städar vägkanterna där det finns mycket sopor. Vi återplanterar också träd där det är möjligt. Allt detta främjar samarbetet mellan invånarna med och utan funktionsnedsättningar i en landsbygdsmiljö.

Palmeras Vänner bjuder in till fest i år igen!

Söndag 16 september kl 15.00-18.00 ombord på M/S Vindhem, Stockholm

Program

Anabeli berättar om sin tid på Piña Palmera som innebar att använda lera som ett verktyg i rehabiliteringen. Anabeli är keramiker och haft utställningar både i Mexico och Sverige. Hon fick laspis stipendium från Konstnärsnämnden för att åka till Kina och var i Pi förra året.

Amelia kommer att visa oss danssteg så vi tillsammans kan prova dans på mexicanskt vis. Amelia är ordf, danslärare och koreograf för dansgruppen Mexico Lindo.

Manuela växte upp på Piña Palmera och berättar anekdoter om hur det var.

M/S Vindhem vid kajen nedan för Slottet

*Mariachi Las Mamas
En musikupplevelse att minnas*

Vi pratar med Pina Palmera i Zipolite över Skype

Konstloppis - Vill du ge ett bidrag till Pina Palmeras verksamhet finns möjlighet att ta med sig max tre saker. Textavtryck, glas, keramik m m. Alla gåvor kommer ha priset 70 kr

Marknad - Försäljning av Pinas konsthantverk och Huipiles från Mexico

Enklare förtäring till självkostnadspris

Gratis inträde ! Välkomna !

Anmälan senast 12 sept till
annkristin@palmerasvanner.se

Föreningen
Palmeras Vänner
www.palmerasvanner.se

Federica, volontär på Piña Palmera

TEXT: Klara Stinzing

När jag träffar Federica för att prata lite om hennes erfarenheter som volontär på Piña Palmera håller hon på med "barron", keramiktillverkningen. De har en beställning från ett hotell i Zipolite på 50 till 70 tallrikar och provar just nu olika designers.

Federica har varit två och ett halvt år på Piña. Hon var på semester i Mazunte, en grannby år 2014. Sista dagen på resan hörde hon talas om Piña Palmera, att man arbetade med personer med funktionsnedsättningar där. När hon kom hem sökte hon mer information på internet. Hon arbetade som sjuksköterska på en ortopedavdelning i Milano, men kände att hon ville något annat. Uppleva något annorlunda. Hon tyckte inte om stellet och byråkratin i sitt arbete. Dokumentationen tog bort mycket tid från patienterna och vården.

Vad fann hon på Piña? Hon fann närbaserad rehabilitering och en livsstil, där man lever tillsammans med andra annorlunda människor. Att anpassa sig och hitta sin plats beror på var och en, säger Federica. Vilken attityd man har och vad man vill bidra med. Piña förändras ständigt och erbjuder många olika möjligheter. I början kände hon sig lite rädd för att bo tillsammans med andra, men det förändrades snabbt. Hon tycker om klimatet, naturen, den lokala befolkningen, kulturen och de andra volontärerna. Varje dag lär hon sig något nytt. Det är som att leva i en storfamilj. Man kommer bättre överens med vissa än med andra. Men det finns respekt och förståelse.

Vad har hon lärt sig, undrar jag. Jo till exempel när hon träffade Malena i Cuidado tänkte hon att hon aldrig skulle lära sig att förstå henne. Malena har en cp-skada och uttrycker sig genom ansiktsmimik och ljud. Federica har också lärt sig tala spanska. Hon kunde inte så mycket när hon kom. Hon uppskattar Piñas arbetssätt. De anpassar sig till familjerna i byarna. Tillsammans skapar man strategier, vägar hur man kan arbeta med rehabilitering och inkludering i samhället.

"Vad tänker du? Vad tror du?" frågar man, istället för att säga vad de ska göra utifrån ett uppifrån -och ner-perspektiv. Federica blev kär i en person med funktionsnedsättning. Förhållandet är väldigt fint, säger hon. Det hade hon aldrig tänkt sig. Dessutom arbetar hon med lera, keramik och målar. Och hon har lärt sig om trädgården och att laga lokal mat.

Hur ser hennes framtidsplaner ut? Federica behöver ordna sitt visum som ger uppehållstillstånd under ett år. Sista gången hon kom tillbaka till Mexico fick hon problem med migrationen då hon använt sig av turistvisum för sex månader flera gånger.

Om arbetet med närbaserad rehabilitering och inkludering i samhället säger hon: Det är en långsam process, men något blir alltid kvar. Samarbetet med de lokala myndigheterna har gjort det lättare att komma in i vissa byar. Serilo som är mycket aktiv inom Anonyma Alkoholister i Zipolite är ibland med teamet när man arbetar med närbaserad rehabilitering. Alkohol och droger är stora problem. Federica tycker om att arbetet har en social inriktning, och att hon är del av ett sammanhang.

Federica jobbar med lera

forts sid 4

Bartolomeo som har en 25-årig historia som brukare på Piña och är dubbelamputerad var med och brände keramik i lerugnen härom kvällen. Då kom också en annan deltagare i RBC-programmet (programmet för närbaserad rehabilitering i och tillsammans med samhället/byn), en man som tidigare varit murare men blivit skottskadad på gatan och nu var rullstolsburen. Han var tvungen att hitta nya sätt att försörja sig.

Samtalet glider över på våldet. Det känns som om det är många människor som dödas i Zipolite, säger Federica. Kanske beror det på att man är mer insatt i andras liv, att närheten till andra människor är stor. Man accepterar att döden är en del av livet. Man förändras mycket som människa här. Vi tror vi är superstarka och odödliga. Att inget kan hända oss. Att vi alltid ska vara unga.

Föreställningar som vi får från media, från TV. Nu har det blivit en "normalisering" av våldet. Vi vänjer oss vid våldtäkter och andras död. Mördarna är oftast unga, under trettio år. Det är svårt att vara kvinna i Mexico.

Hon visar mig en bok som heter "Cuando el cielo se pinta naranjado", "när himlen färgas orange", som handlar om detta. Jag ber att få låna boken när hon läst ut den..

Tillverkning av böcker i returpapper
Pappersmassan silas för att sedan torka
och tillskärnas och bindas ihop till en bok.

Färdig produkt. Anteckningsböcker
tillverkade av returpapper på
Piña Palmera

Volontär i Mexico Låt oss berätta!

Välkommen till restaurang Mexikanska Monarkin,
Kastellgatan 4, centralt i Göteborg
Söndagen den 23 september,
Kl 15.00-17.00.

Anmälan senast 16 sept till
balder@palmerasvanner.se

Träffa Balder och Malin nyligen hemkomna från Zipolite. Vi bjuder på "Entradas" och något gott att dricka till. Alla är varmt välkomna oberoende om du vill bli volontär eller bara veta mer om verksamheten på Piña Palmera.

Piña Palmera är ett center för barn och ungdomar med funktionsvariationer och deras familjer. Piña Palmera startade med att svenskan Anna Johansson kom till Zipolite för mer än trettio år sedan. Piña Palmera ligger i Zipolite vid södra stillahavskusten i regionen Oaxaca.

Balder och Malin är hemkomna från sina volontärarbeten på Piña Palmera i Zipolite, de berättar om sina upplevelser och erfarenheter.

Vilka var deras förväntningar? Hur förberedde dom sig? Måste du tala spanska? Vilken utbildning krävs?

Som volontär får du hjälpa till med allt på centret. Du får också möjlighet att följa med till olika byarna vid kusten och i bergslandskapen. Detta tillsammans med teamet av sjukgymnaster och pedagoger som arbetar på Piña Palmera.

Konsthandverk
gjorda på

Piña Palmera är
till försäljning.

Föreningen
Palmeras Vänner

Ideell förening i Sverige som på olika sätt
stödjer Piña Palmas verksamhet i Mexico

www.palmerasvanner.se

Samtal med Noe och de finska sjukgymnaststudenterna

TEXT: Klara Stintzing

Sofia är handledare för två finska sjukgymnaststuderande. De anlände bleka och förskrämda, men har nu tuffat till sig betydligt, trots eller kanske tack vare rysliga hembesök, giftiga havsormar på stranden och en jordbävning då allting svajade på Piña. De har fått i uppgift av Sofia att intervjua olika personer på centret, men eftersom deras spanska är ganska mager fortfarande, har de bett mig om tolkhjälp.

Det tycker jag är kul. Idag har jag lyckats fånga in Noe som arbetar i snickeriet. Jag har försökt flera gånger tidigare, men han har alltid lyckats undvika mig. Antagligen är han inte så förtjust i att bli intervjuad. Nu ställer han i alla fall upp. Kanske för att han jobbat en del med studenterna i snickeriet och tycker om dem. Vi sätter oss under en palapa, ett palmbladstak på stolpar, där det blåser lite. Tjejerna har skrivit några frågor på engelska som jag översätter till spanska. Dessutom försöker jag skriva ner lite stolpar utifrån vad Noe berättar.

Muren som nyligen byggts upp i ett försök att stoppa kommande översvämningar från foden som har sin bana förbi Piña Palm

Han kom till Piña Palmera för 21 år sedan. Hans familj bodde då i Arroyo tres, grannbyn, så därför kände han till centret. Han ville lära sig om konsthantverk och frågade Jim, den dåvarande snickaren om han kunde få arbete på Piña. När han arbetat här i åtta månader kom orkanen Paulina. Den starkaste orkan man kan uppleva, en femma på orkanskalen. Eftersom de flesta husen blev förstörda blev det mycket jobb i snickeriet när återuppbyggnaden kom igång.

Efter ett och ett halvt år lämnade Noe Piña och åkte till Oaxaca. Där arbetade han som lärling hos en snickare i fyra år. Han tjänade pengar till maten och kunde resa lite. Sedan blev han sin egen företagare. För sju år sedan kom han tillbaka till Zipolite, nu som snickare med erfarenhet.

Piña behövde honom för Pablo som jobbade i snickeriet och var rullstolsburen efter en skottskada i ryggen gifte sig och flyttade till Monterrey i norra Mexico. Fjorton dagar senare fick Noe hans jobb. Noe berättar att han föddes hemma i huset i byn "Buena Vista" i bergen ovanför Candelaria. Byn är allt annat än bra tycker han, men den har en fantastisk utsikt över hela kusten. Noe har tre syskon. Hans pappa dog för tio år sen. Barndomen var bra, säger Noe. Vid sex års ålder började han skolan. Barnen från byn fick gå en timme för att komma till skolan och en timme för att komma hem igen. Hans kamrater var schyssta mot honom, för Noe haltade och hade svårt att gå. Ibland bar de hans rygsäck. Han blev aldrig mobbad för sitt handikapp.

Hur gammal var du när du fick polio? undrar studenterna. Jag hade inte polio, säger Noe. När jag var åtta månader hade jag ont i magen. Min mamma tog mig till hälsocentret, där en sjuksköterska gav mig en dålig injektion. Så jag började gå när jag var tre år, och det ena benet blev aldrig lika långt som det andra. Det var inte polio.

Noe uppfattar sig inte som handikappad. Det har han aldrig gjort. Han har heller aldrig blivit undersökt ordentligt eller fått någon form av rehabilitering. När Noe var tio år blev hans mamma sjuk och de hade ingenting att leva av. Så hela familjen fick åka till Oaxaca. Alla fick jobba för att betala sjukhusräkningen, även barnen. Så han växte upp i stan. Hans syskon utbildade sig. Två arbetar som byggnadsarbetare och en blev läkare, säger Noe. Det innebär sex års studier och ett års social service-praktik. Jag tänker att det inte låter så troligt, det är dyrt att studera, men man vet ju aldrig.

forts sid 6

Arbete med att skyffla bort lera efter orkanen

Noe arbetar fem till sex månader om året på Piña. Han jobbar då från 08.00 till 18.00. Han är inte anställd som ordinarie arbetstagare och har därför ingen månadslön eller sjukförsäkring. Men arbetet är flexibelt. Han gillar det. Som anställd i stan skulle han inte ha samma frihet. Ibland tar han en dag ledigt och åker med sin mamma till bergen för att jobba. Han kan också ta ut vilodagar när han behöver. Noe är ungt, han har ingen egen familj. Det är inte så bråttom med det. Vi frågar om hans upplevelser under orkanen Paulina. Noe var inne i det gamla kontoret när det började storma. När vattnet började stiga högre och högre fick de ge sig ut i orkanen och ta sig upp till Adalbertos hus som ligger längre upp för att söka skydd. Noes eget hus försvann. Han hade absolut ingenting kvar. Efter några dagar då vägen öppnats igen, flyttade de som bostad i Cuidado special till sjukhuset i Pochutla. Inte för att de var sjuka, utan för att få mat och tak över huvudet. Arbetarna på Piña Palmera fick turas om att åka dit och ta hand om dem.

Den nya köket som byggdes upp och syns i bakgrunden.

När det slutat regna fick alla hjälpas åt att städa och skyffla lera. Piñas bilar som seglat omkring i vattenmassorna mellan husen och de omkullblåsta palmerna var fulla av ruttna tomater och lervälling. Husen hade inga tak. Så småningom kom nödhjälpen igång, matransoner, vatten och filter. Militären röjde och sågade upp palmer och andra träd som låg överallt. Noe hade inte upplevt någon orkan tidigare. Det hade ingen annan heller. Det var så mycket jobb efteråt så det fanns ingen plats för känslor. Han kommer inte ihåg att han var rädd. Första återuppbyggnadsfasen tog fem månader. Köket, snickeriet, kontoret och en del bostäder hade då fått tak. Ett år senare byggdes den nya terapiavdelningen och Casa Japones där volontärerna bor. Det kontor och kök som finns idag tillkom mycket senare, för tre eller fyra år sen.

På frågan om hur Noe ser på framtiden säger han att han är nöjd som det är just nu. Inga fler frågor. Noe ser lättad ut och försvinner snabbt sin väg. Studenterna tycker det är konstigt att han inte vet om han hade polio eller inte. Vilken skillnad skulle det ha gjort, tänker jag för mig själv.

Gåvolista april-juni 2018

Fadderbidrag

Under mars-juni månad lämnade våra 225 faddrar bidrag på totalt 104 187 kr. Dessa pengar används till att täcka de dagliga omkostnaderna och är en förutsättning för Pina Palmeras existens. För att bli fadder kan du kontakta Palmeras Vänner eller fylla i en autogiroblankett på föreningen hemsida.

Leksaksförsäljning

Leksaksförsäljningen har inbringat 6440 kr från januari - juni 2018

Gåvor från organisationer och företag

Under april-juni har inga bidrag noterats ha inkommit

Gåvor från privatpersoner april 2018 -juni 2018

Sammanlagda värdet av gåvor: 24 805 kr

Allan Jakobsson
Anita Andersson
Anita Björnström
Anna-Lena Larsson
Ann-Mari Gunilla Carlsson
Berit Bendelin
Bernt Johansson
Britta Hansson
Christina Wärrff
Claes Ehinger
Eva Sandhammar
Gunilla Carlsson m Familj
Gunnar Dagnå
Hans Arweson
Jan Näslund
Maria Vävare Fnine
Marie och Erling George
Mats Söderlindh
Maud Lindqvist
Patricia Marino
Stenebyskolan / Per-Erik
Brynteson
Sven Arweson
Ulla Hyllander
Villy Jakobsson

Kära Vänner i Sverige

Varje år känner vi ert deltagande trots det stora geografiska avståndet.

Vi är verkligen glada och tacksamma för att ni delar med er av er tid och ekonomiska bidrag. Ni är en del av denna stora familj och det är verkligen en ära att kunna säga till folk att vi har så stark samverkan med personer i Sverige. I svåra ekonomiskt tider ger ni oss, genom er närhet och engagemang, uppmuntran att fortsätta arbetet med personer med funktionsnedsättningar.

Tack för ert ständiga stöd!

Piña Palmeras team

Ett stort varmt tack till alla givare !

Föreningens kontaktpersoner - Tag kontakt med aktivister på din ort om du har frågor eller vill veta mer om Föreningen Palmeras Vänner

Göteborg

Mario Hernández
Petra Andersson
Elsa Hammarström
Emilia Diamantidis
goteborg@palmerasvanner.se

Halmstad

Irmeli Peronius
halmstad@palmerasvanner.se

Lund

Anna Arstam
Karin Fältström
lund@palmerasvanner.se

Malmö

Sara Rydwick
malmo@palmerasvanner.se

Stockholm

Valeria Wigardt
Sofia Erixsson
stockholm@palmerasvanner.se

Uppsala

Terese Bergfors
 uppsala@palmerasvanner.se

Västerås

Marlene Kaas
vasteras@palmerasvanner.se

Har vi glömt din ort? Vill du bli en av föreningen aktivister?

Kontakta:

Anita Nilsson Røjning
070-7734543
palmeras@palmerasvanner.se

Ordförande: Anita Nilsson Røjning
E-mail: palmeras@palmerasvanner.se
Hemsida: www.palmerasvanner.se
Facebook: Föreningen Palmeras Vänner

Medlemsblad: Palmbladet
E-mail : palmeras@palmerasvanner.se
Redaktör: Anita Nilsson Røjning

Pg: 901191-7
Bg: 901-1917
Swish: 1239011917